

haabninger, som han ved sin senere, letsindige Levevis saa ganske havde forspildt, indfandt han sig igen regelmæssigt baade ved Skolens Forelæsninger og til de praktiske Øvelser, i hvert Fald forsaavidt disse kunde have nogen Betydning for hans Værk. Hver Morgen rejste han sig af sin Seng, naar Nybodersklokken klemtede, tog sig et koldt Bad i et vaadt Lagen og sad allerede ved sit Arbejdsbord, naar Madam Olufsen viste sig ude i Gaarden i sin storblomstrede Nattrøje og med Sovekammermøblet under Forklædet for at vande Avriklerne i Haven.

Han havde iøvrigt sagt sit vagabonderende Liv Farvel uden synderlig Bedrøvelse. Hans Zigøjner-Tilbøjeligheder var foreløbig bleven tilfredsstillede. Endog erotiske Æventyr havde — efter de Erfaringer, han sidst havde indhøstet paa dette Omraade — tabt noget af deres stærke Tillokkelse for ham. Skønt han ikke for Alvor vilde tilstaa det for sig selv og endnu stadig ærgrede sig over sin latterlige Optræden overfor Fru Engelhardt, havde Begivenheden efterladt en lille Mistanke hos ham om, at det galante Fribytteri's saa højt berømmede Glæder dog vist i Almindelighed ikke var de mange dermed forbundne Bryderier, Fortrædeligheder og navnlig Bekostninger værd. Han kunde aldrig glemme den syndige Hoben Penge, den gode Frue havde kostet ham bare paa en eneste Aften; og midt